

החשיבות של יצירת דעות עצמאיות

הנתיב, הרצאת המדריך מס. 51

8 במאי 1959

מהדורת 1996

ברכות, ידידי היקרים. אלוהים יברך את כולכם.

כולכם מחפשים את מלכות האלוהים, ממלכת האהבה. עם זאת, אתם נתקלים בקשיים אין ספור עם בני אדם אחרים למרות היותכם מלאי רצון טוב ומודעים לאמיתות הרוחניות הבסיסיות ולחשיבות של אהבה. מכשולים אלה נובעים מהעיוורון שבו אתם עטופים ומחוסר ההבנה את עיוורונם של אחרים. עיוורונם של אחרים פוגע בכם, ובעיוורון שלכם אינכם מודעים לעד כמה ובאיזו תכיפות אתם פוגעים באדם האחר. אם אתם יכולים לשמור את העיוורון ההדדי הזה בראש, יקירים שלי, זה יהווה את קרש הקפיצה הבסיסי להמשך הלאה.

עם זאת, אתם תהיו מודעים איך העיוורון שלכם, ולא של האחר, משאיר אתכם בסבל שלכם לגבי עוול אמיתי או דמיוני. נכון, משהו אולי נראה או אכן זה לא צודק. אבל אתם תראו את זה אחרת כאשר תבינו את מה שאני אומר כאן. בכל פעם שאתם סובלים בגלל אנשים אחרים, האחרים הם לא עיוורים יותר מכם - ולפעמים אפילו פחות! בהבנה של זה, אתם יכולים להתחיל להסתכל לתוך העיוורון שלכם. אתם תמיד עושים את הטעות של להיאבק נגד העיוורון של אחרים ובחוסר הבנה, במקום לנסות להסיר את שלכם. אתם לא מבינים את השגיאה שלכם כי אתם רואים את המקרה שלכם כל כך "בבירור" וממשיכים לחזק אותו על ידי חשיבה בכיוון ההפוך/ ברוורס. אם תיקחו בחשבון את הנטייה הזאת, תטפחו באופן אוטומטי אובייקטיביות, שהיא אחת מהדרישות הבסיסיות לחוסר אנוכיות והיכולת לאהוב.

ככל שתתרכזו יותר בכיצד נפגעתם, כך יהיה לכם קשה יותר לעזוב את האגו הקטן שלכם ולראות את נקודת המבט של האדם האחר ולקבל את מה שאינכם יכולים לשנות. ככל שתאבקו יותר כנגד כל מה שאינכם יכולים לשנות - שזה הכול וכולם חוץ מכם - כך תהפכו ליותר אומללים. אומללות חייבת לבוא, באם אתם "צודקים" או באם אתם מוצאים או לא מישהו להאשים על עוולה אמיתית או כביכול שנעשתה לכם.

ככל שתהיו אומללים יותר בגלל עוולה של אנשים אחרים, כך תקבלו פחות את מה שאתם לא יכולים לשנות. זה לא אומר שאתם צריכים לקבל עוולה בצורה חולה ומזוכיסטית, רוצים להיות מעונים ניזוקים רק כדי לספק את רגשות האשם שלכם. קבלו עוול / אי צדק של של האחר בגישה בריאה של הבנה שהעוול לא יכול לעשות לכם שום נזק במציאות, אלא רק כל עוד אתם נשארים בתוקף בגישה הלא נכונה.

כל משבר, כל התמוטטות, נגרמת על ידי גישה בסיסית לא נכונה. אתם לא צריכים לסבול התמוטטות אם תשנו את הגישה בזמן. אם אתם אכן רוצים להבין את האמת

החשובה הזאת, אתם יכולים להגן על עצמכם מפני משברים והתמוטטויות. זה אף פעם לא הנסיבות החיצוניות שהובילו לכך, אלא הגישה הלא נכונה שלכם בנסיבות כאלה. במציאות, התמוטטות היא התקף זעם ילדותי - התואר חזק יותר, אבל הגישה הבסיסית זהה. דיברתי על התקפי זעם בפעם האחרונה בקשר לאחד מהמעגלים הזדוניים הבסיסיים של בני האדם.

כאשר התמוטטות מתרחשת, תת ההכרה אומר, "אתה לא יכול לעשות לי את זה; זה יותר מדי. אני אהיה שוב בסדר אם הנסיבות שאני מתעב ישתנו לטעמי." זה, ידידי, באמת ובתמים במה שזה מסתכם. אבל זו הגישה הלא נכונה. הרצון העצמי גובר במידה רבה כאשר האקלים הרגשי הזה קיים. הגישה הנכונה תהיה לפנות פנימה ולחפש מה ניתן ללמוד מהמצב הכואב. כולכם יודעים מספיק טוב עד כה כי שום מצב כואב לא יכול להתקיים שלא ניתן ללמוד ממנו שיעור חשוב.

ישות המתגלמת מגלגול אחד למשנהו עם גישה שבה הרצון העצמי והרחמים העצמיים גוברים, מנסה לאלץ את העולם להעדפות שלו או שלה. כאשר זה לא יכול להיעשות בכוח, נוקטים באמצעים אחרים, כגון מחלה או התמוטטות. לפיכך, הישות מפרה את זרמי הנשמה שלה או שלו עד כדי כך שבסופו של דבר, בהתגלמות שבה גישה זו מסתיימת, לאדם תהיה נטייה לטירוף. זוהי אחת הסיבות הבסיסיות לאי שפיות. אני לא אומר שזה היחיד, אבל אני יכול להוסיף כי כל שאר התנאים היוצרים אי שפיות הם, לפחות במידה מסוימת, קשורים לזה. אנו מייחלים שאמת זו על הרקע לאי השפיות תהיה מוכרת יותר בעולם שלכם.

ככל שתסתגלו/תתאימו פחות לעולם שסביבכם, לתנאים שאינכם יכולים לשנות, כך כוח החיים שלכם ניכנס לערוץ הלא נכון, הופך להרסני במקום ליצירתי ולמתחדש - ולכן אתם מוכרחים להיות יותר אומללים ויותר בחוסר הרמוניה. זה מתחיל במצבי רוח מאוד דיסהרמוניים ומרדניים, שעוטפים אתכם יותר ויותר בתוך קיר של נפרדות, אגוצנטריות ועיוורון. תכונות אלה גורמים לכם לבצע מעשים ולחשוב מחשבות שמחויבים להביא לכם תוצאות לא מעודדות, אשר יוצרים מעגל זדוני כשאתם מתמרדים אפילו חזק יותר נגד העולם סביבכם - עיוורים לאופן שגרמתם לתוצאות השליליות. הצעד הבא עשוי להיות התקפי זעם מתמשכים בצורה זו או אחרת, ולבסוף התמוטטות בתקווה הנסתרת שזה ישנה את בני האדם ואת הנסיבות. וכאשר אתם חוזרים אל כדור הארץ, חיים אחר חיים, כדי ללמוד רק את זה אבל אתם לא (לומדים), התוצאה סוף סוף תהיה שיגעון.

עקרון הטירוף זהה לזה של התקפי זעם מתונים. הגישה הבסיסית זהה הן מבחינה רוחנית והן מבחינה פסיכולוגית; רק המידה משתנה. הכיוון של זרמי הנשמה והמחשבות והרגשות זהים במהותם.

שפיות ובריאות נפשית תלויים במידה רבה ביכולת ובנכונות להסתגל לכל מצב לא רצוי על ידי מציאת מה שניתן ללמוד ממנו - על ידי ויתור על המאבק נגדו, מנוחה פנימית, והתמקדות בסיבה שבתוכם שחוללה את זה. זה דורש ענווה וגמישות מסוימים. זה ממוסס אהבה עצמית נוקשה שלא יכולה לקחת את החיים כפי שהם וזה מתעלם מהעובדה שעיצבתם את החיים שלכם. לעתים קרובות אתם אכן מחפשים את התשובה בתוך עצמכם, אבל עדיין מתאימים את הדרך הנכונה. אתם מחפשים בתוך עצמכם בצורה שגויה; בעדינות אתם מחפשים הצדקה עצמית, ואתם הולכים רחוק מדי בחיפוש

אחר תשובה. התשובה האמיתית קרובה הרבה יותר מכפי שאתם חושבים או מוכנים לראות. לפיכך הפתרון היחיד הוא להסתובב ולהבין כי ראשית עליכם להשתנות לפני שאתם יכולים לצפות שהחיים ישתנו בשבילכם. אם אתה באמת מוכנים, התשובה תבוא אליכם. ואולי התשובה הטובה ביותר תינתן לכם על ידי האנשים הממשים שפגעו בכם.

אם אתם, ידידי היקרים, שאתם כל כך כנים/ אמיתיים, תנסו את הגישה הזאת, תגיעו לחופש הפנימי שאתם שואפים אליו. עליכם להגיע אליו בדרך זו. אם אתם יכולים לוותר על הסיפוק הקל של להיות פגועים וניזוקים - כן, יש בזה סיפוק, נוסף לכאב - ולהחליף את זה בגישה שתוארה לעיל, תהיה לכם שביעות רצון הרבה יותר גדולה, מלאה ועמידה יותר. ללא הכאב והדיסהרמוניה. תשחררו את עצמכם מכבלי העיוורון ותגדילו באופן אוטומטי את ההבנה שלכם לאחרים - שחייבים לסלק את הכאב שלכם!

מילים כאלה נאמרו פעמים רבות אבל הם זקוקים להשנות/ חזרתיות עבור רבים מכם, ידידי היקרים. אני אומר את זה עם כל האהבה שיש לי לכל אחד מכם. אני יכול להבטיח לכם הקלה, הבהרה, שחרור, אם תנסו.

נדון עתה בנושא הדעות. זה הופך להיות חשוב יותר ויותר בנתיב הזה כדי לגלות בדיוק מהן הדעות האמיתיות שלכם. רבים מכם אינם מודעים לחלוטין שיש לכם דעות שקיבלתם אותן מוכנות ומוגמרות, בלי לשאול את עצמכם אם הן באמת שלכם, ולמה.

בני אדם מעורבים לעיתים קרובות כל כך בבעיותיהם הרגשיות, עד שהם אינם מודעים לכך שהם מחזיקים בדעות לא משלהם, ולמה הם עושים זאת. אין זה שייך לעניין אם הדעה שאתם מחזיקים בה עשויה להיות תקפה באופן אובייקטיבי. אם זה לא שלכם, והיא הגיעה דרך שקילה / דיון בוגרים, זה מזיק יותר לנפש מאשר דעה שגויה שהגיעה בכנות. זה עשוי להפגיע אתכם, אבל אני אנסה להראות מדוע עדיף שתהיה לכם דעה מוטעית באמת שלכם, מאשר דעה נכונה אם איננה (שלכם).

במקרה הראשון אתם עלולים לטעות. למה לא? אתם בני אנוש, ולכן אתם עשויים לשגות בשיפוט. טעות כנה, כפי שאני אומר תמיד, היא הרבה יותר טובה מחוסר אומץ וכל שאר הסיבות החולות והחלשות שגורמות לכם להיאחז בדעה שלא הגעתם אליה באופן כן והוגן.

למה אתם נותנים קול לדעות שאינן שלכם? אפשרות אחת היא, פשוט, עצלות ואינרציה. כל דבר שאינו נוגע בכם אישית אינו מספיק חשוב כדי להתאמץ עבורו- ובמקרה זה המאמץ לחשוב באופן עצמאי למען האמת. לכן אתם מאמצים במהירות את דעותיהם של אחרים. זה דבר אחד שלא תהיה דעה בכלל על נושא שגם לא חשוב וגם לא מעניין אתכם, אבל זה דבר אחר אם אתם מחזיקים בדעות של אנשים אחרים.

רגשי נחיתות הם סיבה נוספת לכך שאין לכם דעות משלכם. אתם כל כך בטוחים שאנשים אחרים יודעים יותר מכם, שאתם מסתמכים על דעותיהם במקום על שלכם. כשאתם ממשיכים ללכת בדרך זו, אתם יוצרים מעגל זדוני: ככל שאתם מחזיקים דעות לא שלכם, כך אתם בזים לעצמכם בגלל זה. וככל שאתם מתעבים את עצמכם יותר, כך גדל

הצורך הגלוי לעין לאמץ דעות של אנשים אחרים. כך אתם רואים איך כל מצב פנימי שגוי יוצר מעגל זדוני, מלבד המעגל הזדוני הגדול שדיברתי עליו בפעם האחרונה. הדרך היחידה לשבור את המעגל היא לקבל את האומץ לבדוק את הנושא, לבחון אותו בחופשיות ובאופן עצמאי. אם אז אתם מגיעים להשקפה אחרת ויש לכם את האומץ לממש את זה, במחיר של להיבדל מהסביבה שלכם, אתם באופן אוטומטי תכבדו את עצמכם הרבה יותר - וכך תתחילו לשבור את המעגל הזדוני הזה. מצד שני, אם אתם מגיעים שוב לאותה דעה, אבל הפעם זה באמת הפך להיות שלכם, לאומץ ולעבודה כדי לשחרר את עצמכם מעול החולשה שלכם תהיה השפעה חיובית זהה.

מניע אחר להחזיק דעות לא שלכם הוא רצון ללכת בתלם. לרצון של קונפורמיות יש כמה חלוקות מישנה. לדוגמה, הילד או האדם הלא בוגר מרגיש שונה מהסביבה שלה או שלו, יש לו תחושה של לא שייך, להיות מבודד וייחודי במובן שלילי. לכן כל הילדים רוצים להיות כמו ילדים אחרים, ומרגישים מבויישים מאוד על ההבדל המדומה שלהם. ההתבגרות של הנשמה תשנה את הנטייה הזאת, אבל עד אז האדם ייטה להחזיק בדעות של אחרים.

מניע אחר להליכה בתלם, ולכן לא להעז לחפש את דעותיכם שלכם זה באזור שבו אתם עדיין מורדים נגד סמכות. מכיוון שאתם עדיין משתוקקים להשתייך, והמרד שלכם אינו רק מוסתר אלא מוגבל לתחומים מסוימים של חייכם, אתם רוצים לפצות על המרד על ידי הליכה בתלם בסביבה שלכם בדרכים אחרות.

עוד מניע לאחזקה בדעותיהם של אחרים הוא לכסות את המשאלה המדויקת שאתם מתכחשים לעצמכם על ידי אימוץ הדעה ההפוכה. כי הרצון שלכם לא תואם את דעת הקהל, אתם משוכנעים ברשעות שלכם (של הרצון). מתווספת לזה הרגשת האשמה הכללית שלכם שעולה מהמעגל הזדוני הראשי. לפיכך, אתם נאלצים לקבל דעה שאינה בהרמוניה עם הרגשות שלכם ועם הרצונות הלא מודעים שלכם. אם אתם מחשיבים את הרגשות והרצונות הלא מודעים האלה כרצויים או לא רצויים - זו לא הבעיה כאן. אבל בשום פנים ואופן אתם לא מסלקים רצונות שייטכן והם שגויים על ידי התאמת עצמכם כלפי חוץ, על ידי אימוץ הדעה ההפוכה מתוך פחד וחולשה. דעות כאלה הן לעתים קרובות נוקשות במיוחד - ואפילו אלימות.

בכל המקרים האלה, אתם פוגעים באישיות שלכם; חסר לכם האומץ להיות אתם עצמכם ולהגיע למסקנות משלכם. אתם מוכרים את האמת שלכם עבור יתרון אישי דמיוני, אשר מגביר את הבוז העצמי שלכם, אם כי זה בדרך כלל לא מודע.

אני יכול להוסיף שלעתים קרובות אתם מחזיקים בדעה רק משום שהיא מייצגת את ההפך הגמור של דעה השייכת לסמכות שנואה ודחוויה, אם זה הורה או מישהו אחר. במקרה זה המניע שלכם אינו קונפורמיות אלא ההפך הגמור. זה התרסה, מרד ושנאה שגורמים לכם להחזיק בדעה. אתם, אם כך, באותה מידה בשעבוד כמו בהליכה בתלם. אתם פשוט באותה מידה תלויים/ לא עצמאים.

עכשיו אתם יכולים בהחלט לראות איך זה מזיק להחזיק דעות שלא הגעתם אליהם באופן עצמאי, שהם לא חופשיים מן המעורבות הרגשית שלכם. מיצאו אלו ממניעים אלה

מתייחסים אליכם וקשורים בכם. אולי שילוב שלהם מתייחס אליכם. במקרים מסוימים ייתכן ואחד הוא בעל המשקל המכריע, אך האחרים עשויים עדיין להיות נוכחים.

הסכנה היא שההתרצה/הרציונליזציה שלכם - הדרך שבה תצליחו להצדיק את דעותיכם - עלולה להסתיר את המניעים החלשים והתלותיים. אל תשכחו שתקפותה של הדעה היא לא הנקודה כאן. מה שאתם מציגים יכול להיות נכון - אבל למה באמת יש לכם את הדעה? איך קיבלתם את זה? מה הם המניעים הפנימיים שלכם להחזיק בדעה? זה הקושי בעבודה. תקפותה של הדעה יכולה להיות כה חזקה, שאי אפשר למצוא את הסיבות הרגשיות והסובייקטיביות מאחוריה. מציאת המניעים שלכם דורשת את הכנות העצמית הגבוהה ביותר, ועוד קצת. זה גם דורש הבנה של כל הדקויות המתוארות כאן ורצון טוב מושרש ליישם אותם לעצמכם - לזהות את הטעם הרגשי הקל בתגובות שלכם כלפי מספר דעות שלכם. על ידי הקשבה או להרגיש את התגובות שלכם, תוכלו להגיע לשורשים שלהם. היזהרו מקיבולת ההנמקה הטובה שלכם! ככל שאתם מצליחים יותר, חמורה יותר הסכנה שאתם מסתירים את המניעים האמיתיים שלכם.

אני מציע שתקחו נושאים כלליים מסוימים שבהם יש לכם דעות מעוצבות מאד ותבחנו אותם בעבודה שאתם עושים בעצמכם ועם עמיתכם לעבודה זו. קחו את הפוליטיקה, את הדת, את הדעה שלכם על אהבה ומין, או משהו שנוגע לכולם במידה מסוימת. מה אתם באמת חושבים על זה? למה? חישובו האם היתה לכם אותה דעה לו הייתם גדלים בסביבה אחרת, לו היו רווחות השפעות שונות סביבכם, או לו נסיבות החיים שלכם היו שונות? חקירה עצמית זו היא בריאה כי זה ייתן לכם השקפה אובייקטיבית יותר.

אפשר למצוא הצדקה כמעט לכל נקודת מבט. תמיד יש גם נקודת מבט מנוגדת. נסו לראות את זה. ואז תנסו לזהות עד כמה הייתם סובייקטיביים עד כה. זו כבר תהיה התקדמות גדולה אם אתם יכולים להודות שיש לכם עניין אישי להחזיק בדעתכם - שזה לא מבוסס אך ורק על דיונים אובייקטיביים. הכנות העצמית הזאת מועילה מאוד לנשמה.

האם יש שאלות בנושא זה?

שאלה: יש משהו שאני לא מבין במלואו. נראה לי שהזמן מוגבל עד כדי כך שאי אפשר לאסוף מספיק מידע ולנתח אותו במידה מספקת כדי להגיע לחוות דעת מספקת בנושאים רבים. ולכן נאלצים, במודע, לאמץ דעה על בסיס רגשי.

תשובה: מלכתחילה, יקירי, הרשה לי לשאול אותך את השאלה הזו. האם אתה מודע באמת למקרים שבהם אימצת דעה על בסיס רגשי? אני מטיל בכך ספק רב.

שאלה: ובכן, אני בטוח שיש מקרים רבים כאשר לא מודעים לכך. אבל יש (מקרים) אחרים כאשר מודעים לחלוטין. לדוגמה, כאשר הנושא אינו מספק עניין כדי להקדיש את מעט הזמן שיש.

תשובה: ברגע שאתם מושפעים רגשית, הנושא הוא בעל חשיבות. זה לא חשוב רק כאשר אתם לא יכולים לגעת בכם רגשית. יש הרבה שאלות שלא יכולות לגעת בכם מבחינה רגשית. אם זה לא חשוב לכם, אתם יכולים לומר, "אני לא יודע." לכן לא תהיה לכם דעה.

למשל, במקרה של נושא מדעי זה לא יהיה קשה לכם להגיד שאתם לא יודעים. זה לא נוגע לכם אישית. עם זאת, מדען העובד בתחום מסוים עשוי להיות מעורב רגשית. או, אם לא, הנושא עדיין חשוב לו. לכן עליו ללמוד זאת. אבל אתם יכולים לומר שאין לכם דעה מסוימת על הנושא, למעט כאשר אתם גאים מכדי להודות שיש נושא שאתם יודעים לא כלום עליו. במקרה זה, אתם כן הופכים להיות מעורבים רגשית. וזה יוביל אתכם לאמץ דעה שאתם לא יודעים שום דבר אודותיה או מעט מדי עליה. שכן זה נכון לחלוטין שאתם לא יכולים ללמוד את כל הנושאים הקיימים. לא אמרתי שיש צורך שיהיו דעות בכל הנושאים. אני רק אמרתי שאיפה שיש לכם דעות, הן צריכות להיות שלכם.

יתר על כן, ברגע שמבינים שהדעה מבוססת על רגש ועל כן סובייקטיבית - גם אם זה נכון מבחינה אובייקטיבית - ההבנה הזו היא כבר רבה. אנשים רבים אינם מודעים כלל לכך. למעשה, זו הסיבה שבגללה דיברתי על הנושא הערב - כדי לעזור לכם לגלות זאת בדיוק. אולי הטוב ביותר שתוכלו לעשות במשך די הרבה זמן זה ליצור תפיסות/הבנות כאלה. אתם לא יכולים להיות אובייקטיבים לחלוטין בבת אחת. כדי להגיע לניתוק כזה, עליכם לעבור את השלב שבו אתם מבינים שאתם לא יכולים להיות אובייקטיבים בתחומים מסוימים של החיים. זה בריא לומר, "כאן אני לא אובייקטיבי, כי אני מעורב רגשית. כרגע, הדעה שלי היא כזאת וכזאת, אבל אני מבין שזה סובייקטיבי, ולכן אני לוקח את זה עם "גרגר של מלח". אני לא לוקח את זה יותר מדי ברצינות". הסכנה היא כאשר אתם משוכנעים שהדעה שלכם היא אובייקטיבית לחלוטין ואתם מציגים את זה עם טיעונים טובים מאוד, תוך כדי שאתם לא מודעים לחלוטין שעל אף כל הטענות הטובים אתם מעורבים באופן עמוק וסובייקטיבי.

שאלה: אם כך, האם טעיתי בפרשנות שלי לגבי מה שאמרת שהכוונה היא שצריך שיהיו דעות כאשר לא מוסמכים שתהיה אף דעה אחת?

תשובה: אתה בהחלט לא הבנת. אין שום דבר רע לומר על נושאים רבים עד כמה שאתה רוצה שאתה לא יודע. להיפך, זה בסדר. עם זאת, כאשר אתה מרגיש בדיסהרמוניה בכל פעם שדעה מנוגדת לשלך מוצעת, כאשר אתה מרגיש כועס מבפנים או כאשר אתה מרגיש צורך גדול לשכנע אחרים כי דעתך נכונה, אז אתה צריך לבדוק איפה ואיך אתה מעורב רגשית. זה יהיה מטופש מאוד אם הייתי מייעץ לך לקבל דעה על כל נושא שאפשר להעלות על הדעת.

שאלה: מה עם הבעיה של חוסר היכולת לגבש דעה בנושא שבו נראה כי יש דעה לרוב?

תשובה: זה לא משנה. העובדה שלאנשים רבים יש דעות - לעתים קרובות לא שלהם - אינה סיבה שצריכות להיות לכם דעות על נושאים שלא למדתם. אין בזה שום דבר רע. רק אם זה הופך להיות דפוס: כאשר נושא חשוב לכם ואתם לא יכולים לגבש/לפתח דעה, אז אתם צריכים להסתכל לתוך עצמכם. אם אתם בוחנים את התבנית, היא תגלה לכם משהו. אתם תגלו למה אתם לא מסוגלים לגבש דעה. מהן הסיבות הפסיכולוגיות מאחורי חוסר היכולת שלכם? זה יכול להיות פחד להתחייב. יכול להיות שמישהו נמנע כל הזמן מלהיות בעל דעות כדי למנוע חיכוך, להיות אהוב ו"מכובד", שלעולם לא יהיה שונה מאנשים אחרים, או להימנע מאחריות מסוימת. מרגע שיש לכם אמונה, זה כרוך באחריות

מסוימת. זה יכול להיות מה שעומד אחורי חוסר היכולת לגבש דעה. מתוך סימפטום קטן ולא חשוב לכאורה, אתם עשויים לגלות משהו חשוב לאין שיעור. על ידי בחינת החיים שלכם מנקודת מבט חדשה זו, תמצאו רמזים מסוימים לגבי הסיבות הנסתרות מדוע אתם מחזיקים בדעות לא שלכם או למה אתם לא מסוגלים - אני מעדיף לומר, לא מוכנים - להביע דעה מסיבות פסיכולוגיות ורגשיות שעדיין מוסתרות.

שאלה: לאחר המוות, הגוף הפיזי מתפורר. ואחרי זה אחד הגופים מתפורר. האם זה הגוף האתרי או האסטרלי?

תשובה: טוב, יקירי, אין צורך להיכנס לזה כאן. יש מספיק כתובים על זה בספרות הנסתר והאזוטרי. חוץ מזה, זה באמת לא חשוב.

שאלה: זה היה רק חלק מן השאלה שעלה בדעתי. אם הגוף הרוחני הוא רק גוף אחד, האם יש לו רגש ואישיות רגשית?

תשובה: כן, אבל בדרך אחרת מאד. אין ספק, כל ישות רוחנית, כפי שנוצרה על ידי אלוהים, היא אישיות ולכן יש לה רגשות, תגובות ודעות. אבל הם שונים מאוד מאלה הלא מטוהרים של האישיות האנושית. העצמי הגבוה שלכם, האלוהי הנמצא בתוך עצמכם, רושם, מרגיש ורואה, אבל בצורה שונה כמו שההרגשה שלכם שונה מזו של ילד. התגובה שלכם תהיה שונה לגמרי מתגובתו של ילד בנסיבות מסוימות. אם הבובה האהובה על הילד נשברת, הוא יחשוב שהעולם הגיע לקצו. הילד לא יכול לראות שזה לא טרגדיה. כמבוגר, אתה תבין לליבו של הילד, אתה תבין את צערך, אבל אתה לא תהיה מושפע על ידי האובדן באותה דרך. מערכת יחסים דומה קיימת בין האישיות הלא מטוהרת שלכם והאישיות האלוהית שלכם. האחרון מתבונן וצופה/ משקיף על האישיות החיצונית שלכם. לעתים קרובות יש לו דעה שונה מה טוב בשבילכם. הוא (האישיות האלוהית) מנסה להוביל אתכם בדרך הנכונה. לפעמים אתם נותנים לעצמכם להיות מודרכים, אבל לפעמים אתם לא. הרצון העצמי והעיוורון שלכם עומדים בדרך (מפריעים).

עם זאת, העובדה שהאישיות האלוהית שלכם לא מרגישה ומגיבה בדיוק כמו שהאישיות החיצונית שלכם, אין זה אומר שהיא לא מרגישה ומגיבה, גם כן. אבל הרגשות הם מעודנים והרבה יותר חכמים. המטרה היא הרבה יותר גבוהה. יש לה השקפה לאין שיעור רחבה יותר, ארוכת טווח.

שאלה: אומרים לנו שאהבה היא משהו שגדל. עם זאת, אם אין לנו יותר מדי (אהבה) ולפעמים תוהים מהו הדבר הנכון לעשות, אנחנו עדיין מרגישים שאנחנו חייבים לעשות את הדבר הנכון, גם אם אנחנו לא ממש מוכנים עדיין לעשות את זה. אנחנו מרגישים שאנחנו צריכים לעשות את זה בגלל אהבה. האם זה נכון עבורנו לעשות את זה בתור "חובה"?

תשובה: לא ניתן להכליל. זה תלוי מה המקרה וכיצד ה"חייב" מבוצע. "חובה" כפייתית, כמובן, אינה מומלצת. אבל נניח שבמהלך ההתקדמות שלכם בהכרה עצמית בדרך הנתיב אתם מבינים שהתנהגות מסוימת מצידכם, שהינה טובה ונכונה בפני עצמה, נעשתה ללא שרגשותיכם תומכים ומאששים את זה.

למעשה עשיתם את הדבר הנכון מתוך מניעים חלשים וחולים - מתמקחים על פרס, מרגיעים תחושת אשמה, או מטפחים רצון להרס עצמי. כל זה מסתכם בהתנהגות כפייתית.

עכשיו, בהתאם לסוגיה, במקרה אחד זה יכול להיות נכון להפסיק לעשות את הדבר הנכון עד שאתם מוכנים לעשות את זה בלב שלם. אבל במקרים אחרים, הרצון שלכם עדיין יכול להיות כל כך גולמי/ גס, כך שלהביע את זה בגלוי עלול להביא נזק לאחרים, וכמובן לעצמכם.

את זה אתם מזהים. חלק מהאישיות שלכם רוצה להימנע מלפגוע; חלק אחר לא. עד כה, עשיתם את הדבר הנכון מתוך מניעים מעורבים - חלקית מתוך הטובים, אך חלקית כדי לכסות את המניעים החולים והחלשים עם הפעולה הנכונה. על ידי ההכרה בעובדות אלה, כמובן, תמשיכו לעשות את הדבר הנכון, אבל עכשיו אתם תהיו מודעים למניעים הפנימיים שלכם ולא תרמו את עצמכם להאמין כי המניעים שלכם הם כולם טובים וטהורים. אז ההתנהגות הכפייתית תיעלם. המעשה יישאר אותו הדבר, אבל המניע ישתנה באמצעות ההכרה, אף כי אתם עדיין לא מסוגלים להיות בעלי מניע טהור של אהבה.

כאשר אתם מגלים כי המניעים הקודמים שלכם היו כפייתיים ולא לגמרי אמיתיים, יש את הסכנה כי תיפלו לקיצוניות ההפוכה ותתנו פורקן לרגשות הגולמיים/ הגסים. לאחר שביצעתם פעולה נכונה מתוך מניעים מוטעים, אתם חושבים שהשינוי הנכון הוא לעשות את הדבר הלא נכון מתוך המניע "הנכון", כי אז, לפחות אתם כנים. אתם לא צריכים לעשות מעשה אנוכי מזיק כדי להיות כנים. די בכך שאתם מכירים בכך שהמניעים שלכם אינם טהורים עדיין, שעדיין אינכם מסוגלים להיות בעלי מניע טהור של אהבה. מלבד זאת, זה אף פעם לא כל האישיות שלכם שרוצה לבצע את המעשה האנוכי. זה יכול להיות רק חלק מכם. בשלב הביניים, אחרי שאתם מפסיקים לפעול בהונאה עצמית וכפייתית, ולפני שאתם מסוגלים להיות אחד עם העצמי האלוהי שלכם, אתם יכולים להמשיך לעשות את הפעולה הנכונה תוך כדי שאתם קולטים איך אתם מרגישים וכי המיקוח שלכם עבור תוצאות מסוימות צריך להיפסק. זה יגשר על הפער עד שתגיעו לשלמות של מתן ביטוי לעצמי האלוהי שלכם. זוהי הדרך ללמוד אהבה: ראשית, להיות כנים עם עצמכם על המניעים שלכם בעבר ובהווה. שנית, להמשיך את המעשה הנכון עבור עצמו למרות שאתם לא יכולים לאהוב עדיין. לעשות את המעשה הלא נכון זה למעשה יותר לא להיות אמיתי לעצמכם מאשר היה המעשה הנכון עד כה. כי כל עוד אינכם טהורים מבחינה זו, האישיות שלכם תמיד מפוצלת. כאשר אתם אחד עם עצמכם, אתם תהיו לגמרי אוהבים. עד אז, אתם צריכים לזהות איפה אתם מאכזבים/ לא עומדים בציפיות של המטרה הזו, אבל זה לא אומר לוותר על המעשה הנכון. בדרך זו, בהדרגה, משהו יגדל ויפרח בכם. על ידי ביצוע המעשה הנכון ללא הונאה עצמית, מתוך תקווה שיום אחד תהיו מסוגלים להרגיש לגמרי אחד עם עצמכם בעשיית המעשה הזה, תוכלו לפתח את כוח האור והאהבה שנשמה שלכם. האם אתם מבינים?

שאלה: כן, זה ברור מאוד בכל הנוגע לכך שזה הולך מאחד לשני. נאמר לנו באחת ההרצאות האחרונות שאף אדם אינו יכול לאהוב לחלוטין או להיות מושלם. אז כמה אהבה אדם יכול לצפות לקבל מאדם אחר? האם אנחנו יכולים לצפות להיות נאהבים עם כל הפגמים שלנו?

תשובה: הצפיה לאהבה עשויה להיות מכשול שתהיה לנו (אהבה).
מה זה אומר? זה אומר שיש עדיין התמקחות באדם. זה אומר שאתם באמת אומרים עמוק בפנים, "כן, אהיה מוכן לאהוב לך זה היה בטוח. וזה יהיה בטוח רק אם אני לבטח אהיה אהוב כמו שאני אוהב." זה לוקח הרבה זמן של חיפוש עד שמבינים כי אנשים מסוגלים לסוגים שונים של אהבה. על ידי הבנה כזו, אתם תגיעו לנקודה שבה אתם יכולים לאהוב בלי לצפות לכך בחזרה מאותו מקור. אתם תזהו כי למחווה קטנה עשויה להיות משמעות גדולה יותר מאדם אחד מאשר למחווה גדולה של אחר. זה כל כך יחסי, ואפשר לפתח ולטפח את התחושה שלכם לזה.

שאלת, "האם אנו יכולים לצפות להיות נאהבים עם הפגמים שלנו?" אולי ההתייחסות הטובה ביותר תהיה שאתם מצפים להיות נאהבים עם הפגמים שלכם כמו שאתם אוהבים אחרים עם הפגמים שלהם. כך זה יהיה, ידידי, בדיוק. זה אולי נשמע משמעותי, אבל זה לא. כך פועלת המגנטיות של זרמי הנשמה. במידה שאתם לא סובלנים לחסרונותיו של האחר, במדד זה תישפטו בעצמכם, ואתם תקצרו אהבה בדיוק באותה מידה. אין דרך אחרת.

שאלה: בנושא הפעולה הנכונה, כיצד יכול אדם הקשור וכוון בכך שהוא או היא כפייתיים לדעת להבדיל בין פעולה נכונה לפעולה שגויה?

תשובה: במקרים רבים זה בלתי אפשרי. (במקרים) רבים זה אפשרי. ישנן הזדמנויות רבות כאשר ברור למדי כי חלופה אחת נכונה והאחרת היא אנוכית.

תגובה: למדנו עד כה שלעתים קרובות מה שאנו חושבים עליו כאהבה, במינוח שלנו על פני כדור הארץ, הוא מסתכם למעשה לשנאה.

תשובה: במקרים שאינם כל כך ברורים, אינכם יכולים ואינכם צריכים לקבל החלטות חשובות בכל מקרה עד שתהיו הרבה יותר ברורים לגבי עצמכם. דיברתי על המעשים היומיומיים הקטנים שבהם אדם מתמודד עם בחירה של מעשה אנוכי או לא אנוכי בעליל. הבעיה השנייה שאתה מעלה היא נושא אחר לגמרי. אני מציע להתחיל לעסוק בזה בפעם הבאה באופן נרחב יותר. אלו שתי שאלות שונות.

ועכשיו, ידידי היקרים, תהיו כולכם מבורכים בשם האלוהים. לכו בנתיב שלכם. המשיכו, כוחו ואורו של אלוהים חייבים תמיד לבוא אליכם, למרות שלפעמים הדברים עשויים להיראות חסרי תקווה ועגומים. אבל לעולם אל תשכחו שכל עוד אתם חפצים בכך, האור של אלוהים בא אליכם שוב. השמש תזרח שוב. אז אני מברך את כולכם כאן. היו בשלווה, ידידי, היו באלוהים!

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.